

עפ"ג 57823/08/16 - צבי גרוס, שמואל (דב) וינקלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 פברואר 2017

עפ"ג 57823-08-16 גרוס ואח' נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת זהבה בוסתן כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטין

המערערים
1. צבי גרוס
2. שמואל (דב) וינקלר

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערערים ובא כוחם עו"ד רון סמוראי

ב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער 1, גיסו של מערער 2, הורשע על פי הודאתו בת"פ 42447-03-13 (בית משפט השלום בראשל"צ) בקשירת קשר לביצוע עוון ונידון ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות, ל-8 חודשי מאסר ו-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, ולתשלום פיצוי בסך ₪ 10,000 לתאגיד המים.

מערער 2 הורשע על פי הודאתו בקשירת קשר לביצוע עוון ונטילת מים בגניבה ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל, ל-8 חודשי מאסר על תנאי ו-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין וחויב לפצות את תאגיד המים בסך ₪ 40,000.

הערעור מכון כלפי חומרת עונשי המאסר וב"כ המערערים טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר החמיר בעונשם של המערערים, תוך הסתמכות לא ראויה על פסק הדין בת"פ 8225-01-14 מדינת ישראל נ' אבו זמירו, שהוצג בפנינו.

עוד טוען ב"כ המערערים שבית משפט קמא לא התחשב במידה הראויה בנסיבות חייהם של המערערים ובסוג העבירה

עמוד 1

בה הורשעו וכן הוא טוען כי בית משפט קמא טעה כאשר קבע כי חלקו של המערער 1 איננו מצומצם ומתמצא בכך שנתן היתר למערער 2 להשתמש במכסות המים שלו. לטענתו, מערער 1 לא הפיק רווח כלכלי משום שהכספים ששולמו לו על ידי מערער 2 הועברו לתאגיד המים ולכן לא היה מקום לקבוע שהוא עשה את המיוחס לו לשם בצע כסף.

ב"כ המערער 1 טוען כי יש מקום להקל בעונשו של מערער 1 לאור נסיבותיו האישיות, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן שהוצג בפני בית משפט קמא ובפנינו, אשר המליץ בסופו של יום לבטל את הרשעתו של המערער 1.

באשר למערער 2 - טוען ב"כ המערערים כי בית משפט קמא טעה בהשוואת עניינו לעניינו של אבו זמירו, שכן אבו זמירו הורשע בעבירות חמורות מאלה בהן הורשע המערער 2 ויש הבדל ממשי בגין מעשיו נושא הרשעתו למעשי אבו זמירו, שנידון לשנת מאסר בפועל.

גם המערער 2 מפנה לנסיבותיו האישיות ולהתמוטטות עולמו בעקבות הפרשה נושא הרשעתו, כפי שהדבר בא לביטוי בתסקיר המבחן שהוגש לעיונו.

בפתח הדיון בפנינו הודיע ב"כ המערערים שהליכי הכינוס של נכסי המערער 2 כמעט הושלמו, שכן הנושים הסכימו למתווה החלוקה והסכום שיוותר להעברה לתאגיד המים בקשר לתביעה אזרחית שהוגשה על ידו יהיה כ-830,000 ₪ מתוך סכום תביעה, מופרז לטענת ב"כ המערער 2, של כ-3 מיליון ₪.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונשי המאסר של המערערים ומצביע על חומרת התנהגותו של כל אחד מהם, וכן לנזקים שגרמו לתאגיד המים.

ב"כ המשיבה תומך בגזר הדין של בית משפט קמא גם בכל הקשור להשוואת עניינו של המערער 2 לעניינו של זמירו בקשר למתחם הענישה ובקשר לעונש המאסר שהוטל על זמירו, וכן הוא אינו מתעלם מהאבחנה בענישה בין המערער 1 לבין המערער 2, שגרם לתוצאה נושא גזר הדין.

מעובדות כתב האישום שבהם הודו המערערים ללא הסתייגות, כפי שניסה להסתייג בא כוחם במהלך הדיון בפנינו, עולה שמערער 1 הוא חקלאי בעל אדמות חקלאיות ברמת השרון, שאחת מהן הייתה מעובדת ולא גודלו בה גידולים חקלאיים. לעומתו, מערער 2 הוא בעל אדמות חקלאיות, שאחת מהן בשטח של 135 דונם, נמצאת באזור הרצליה והמערער 2 גידל בה בטטות ותפוחי אדמה.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא הוקצבה למערער 1 מכסת מים לחקלאות באופן אישי, הוא עבד בחברת "מד תקין" כמחליף שעוני מים לחקלאים ובין השאר החליף שעוני מים גם בחלקות שהיו בבעלותו.

במועדים הרלוונטיים היה הרצל כחלון קבלן עבודות צנרת. בשנת 2010 הבחינו נציגי תאגיד המים שנגרמו חבלות רבות למדי מים בשטחים חקלאיים ברמת השרון וכדי להתמודד עם החבלות התקינו מדי מים ראשיים בנקודות היציאה מהחלק העירוני לשטחים החקלאיים כדי לאמוד נכונה את צריכת המים של החלקאים.

כך עשו ביום 1.6.11, כשהתקינו את מד המים הראשי שמדד את תצרוכת המים בשטח שכלל גם את חלקתו של מערער 1.

בשנת 1996 שכר מערער 1 את שירותיו של כחלון כדי שיחבר באופן פירטי צינור מים שיוביל מים משטחו של מערער 1 לשטחו של מערער 2, כחלון הניח צינור מים שמתחיל ממד המים של מערער 1, עובר מתחת לכביש החוף ומגיע לחלקה של מערער 2, וכך התחבר המערער 2 לצינור המים שיוצא מחלקתו של מערער 1 והשתמש בעזרתו שלא כדין במכסות המים שניתנו למערער 1.

מערער 2 שילם למערער 1 עבור השימוש במכסות המים של מערער 1 באמצעות שיקים שמשך לטובתו.

על פי תחשיב שעשה תאגיד המים, גנב מערער 2 מהתאגיד בין החודשים מאי 2009 - ספטמבר 2011 76,000 קוב מים בשווי של 830,000 ₪, בין החודשים מאי-אוגוסט 2011 גנב 21,500 קוב מים בשווי 107,000 ₪ ובין החודשים יולי-אוגוסט 2011 גנב המערער 2 מהתאגיד כמות של 19,000 קוב מים בשווי של 81,000 ₪.

מעיון בעובדות כתב האישום, ככל שהן מתייחסות לשני המערערים והאבחנה ביניהם, מעלה כי מדובר במעשים חמורים ומתוכננים שגרמו נזק של מאות אלפי שקלים לתאגיד המים על ידי גניבת מכסות המים שהוקצו למערער 1 למערער 2.

תסקירי שירות המבחן לגבי המערערים אכן נלקחו בחשבון על ידי בית משפט קמא כנימוקים להטלת עונשי המאסר שהוטלו על ידו.

מתסקיר המבחן לגבי מערער 1 עולה כי הוא תפקד לאורך חייו באופן תקין, התנהל ביציבות במישורי חייו, גילה אחריות לתפקידים שמילא כמחליף שעוני מים לחקלאים, מודע לחומרת מעשיו והורתע מניהול ההליך המשפטי והמשטרה כנגדו.

שירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית של המערער 1 ולכן לא המליץ על העמדתו למבחן אלא הטלת עונש חינוכי קונקרטי ואף המליץ על ביטול הרשעתו על מנת לא לפגוע בעתידו האישי והמקצועי.

באשר למערער 2 קבע שירות המבחן כי בזמן הכנת התסקיר הוא היה נתון במשבר קשה ומתמשך בכל מישורי חייו, הוא התמודד עם חוויה רגשית של כעס ואכזבה ובשים לב לעובדה שהוא מתמודד עם מציאות חיים הישרדותית ושיקום כלכלי, סבר שירות המבחן כי אינו פנוי רגשית להליך טיפולי ולכן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

עם זאת המליץ שירות המבחן לקחת בשיקולי הענישה את התרשמותו כי ההליך המשפטי היווה גבול ברור ומרתיע עבור המערער 2 והמחירים הכבדים שנאלץ לשלם כרוכים באותו אפקט הרתעתי.

בית משפט קמא דחה, ובצדק, את בקשת המערער 1 לבטל את הרשעתו חרף המלצת שירות המבחן, שכן הוא סבר כי מעשיו חמורים וראויים לכל גינוי והוקעה גם בהשוואה למעשיו של המערער 2.

בית משפט קמא קבע כי המערערים פגעו באופן משמעותי ומוחשי בערכים המוגנים וכן קבע כי יש קשר הדוק בין היותו של מערער 1 מתקין שעוני מים לבין העבירה נושא הרשעתו.

בקביעת מתחם העונש ההולם התחשב בית משפט קמא, ובצדק, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, בפגיעה המשמעותית שפגעו המערערים בו, ובענישה הנהוגה, לרבות גזר הדין בעניינו של זמירו. כן התחשב בית משפט קמא בצורך בהגנה על קניין ציבור החקלאים, בהגנה על שוויון הצרכנים ובהגנה על משאביה החיוניים של המדינה.

באשר לאבחנה בין המערערים, קבע בית משפט קמא כי היא מובילה לכך שהמערער 1 ירצה עונש מאסר בעבודות שירות ואילו מערער 2 ירצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה של 11 חודשים, כאמור.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מחומרת מעשיהם של המערערים, כפי שאיננו מתעלמים מנסיבותיהם האישיות ועברם הנקי בהם התחשב בית משפט קמא לצורך קביעת העונשים.

עם זאת, אמנם בית משפט קמא אבחן בין המערערים בכל הקשור למעשיהם, אך נראה לנו כי הפער בענישה בין המערער 2 לבין המערער 1 הוא פער גדול מידי המצדיק התערבותה של ערכאה שיפוטית.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי עונש המאסר בעבודות שירות כפי שהוטל על המערער 1 ומקבלים את הערעור כלפי עונש המאסר של 11 חודש שהוטל על המערער 2 וקובעים כי המערער 2 ירצה 8 חודשי מאסר בפועל.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 42447-03-13 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

המערער 2 יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.5.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

המערער 1 יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 2.5.17 בשעה 08:00.

ניתן להשיג את המערער 1 באמצעות בא כוחו, עו"ד סמוראי, פקס - 03-5377115.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות על ידי המערער 1 יעמדו בתוקפם עד לסיימן.

המזכירות תודיע לשב"ס ולממונה על עבודות שירות.

<#3#

ניתן והודע היום י"ח שבט תשע"ז, 14/2/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**